

Raina Cố Gắng Một Lần Nữa

Bài của Jane Choate

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Hoa Kỳ.

Raina đọc lại những lời viết trên tờ rơi được phát ở trường học của mình. *Cuộc Thi Viết Tiểu Luận: Giành một chuyến du lịch miễn phí đến Thành Phố New York!*

Đó là một cuộc thi dành cho học sinh thuộc các trường học trong khu vực. Raina tưởng tượng bản thân đang ở Thành Phố New York, với những tòa nhà cao chót vót bao quanh cô bé và Tượng Nữ Thần Tự Do gần đó. Cô bé muốn

đến đó!
tới đó!

Raina nói: "Đó sẽ là lần cuối cùng con thử bất cứ điều gì mới mẻ."

Sydney nói: "Bạn nên tham gia cuộc thi này. Bạn là người viết văn tốt nhất trong niên khóa của bọn mình!"

Lời động viên của Sydney khiến Raina cảm thấy vui. Cô bé không biết nhiều về việc viết bài tiểu luận. Nhưng cô bé muốn thử sức.

Sau giờ học, Raina ngồi tại bàn học của mình. *Cạch, cạch cạch.* Cô bé gõ nhẹ cây bút chì của mình lên trên tờ giấy khi nghĩ về những ý tưởng cho bài tiểu luận. Cuối cùng, cô bé bắt đầu viết.

Raina mất một tuần để hoàn tất bài tiểu luận. Nhưng với sự giúp đỡ từ Mẹ, cuối cùng cô bé cảm thấy đã sẵn sàng để nộp bài tiểu luận của mình.

Một vài tuần trôi qua. Raina rất phấn khởi để xem ai sẽ giành chiến thắng. Có lẽ chẳng bao lâu nữa cô bé sẽ được đến New York!

"Có hơn một trăm học sinh tham gia cuộc thi này." Thầy Wright đứng trước lớp nói. "Cảm ơn tất cả các em học sinh đã tham gia viết tiểu luận."

Lòng của Raina tràn đầy phấn khởi.

"Mặc dù không có học sinh nào của trường chúng ta giành chiến thắng trong cuộc thi,

nhưng em Raina nằm trong top năm bài tiểu luận xuất sắc nhất trong tổng số các bài dự thi. Chúc mừng em, Raina". Thầy Wright nói.

Raina mỉm cười trong khi các bạn cùng lớp vỗ tay rầm rộ. Nhưng trong lòng, cô bé cảm thấy buồn bã. Việc lọt trong top năm không tốt bằng việc giành chiến thắng. Giấc mơ của cô bé về chuyến du lịch New York đã tan biến.

Khi Raina về nhà, cô bé ngồi sụp xuống một chiếc ghế trong nhà bếp bên cạnh cha mẹ. Cô bé nói: "Con đã thua cuộc thi rồi. Đó sẽ là lần cuối cùng con thử bất cứ điều gì mới mẻ. Con sẽ chỉ làm điều con biết là mình giỏi." Cô bé lấy tay ôm đầu.

Cha nói: "Cha rất tiếc vì con đã không giành chiến thắng. Mẹ và cha đều tự hào vì con đã cố gắng". Cha ngồi xuống bên cạnh Raina. "Con có nhớ khi cha mất việc làm vài năm trước không?"

Raina gật đầu.

Cha nói: "Cha đã nộp đơn xin rất nhiều công việc và đều bị từ chối. Lúc đó cha cảm thấy khá nản lòng."

Raina ngước đầu lên. "Thật hả cha?"

Cha gật đầu. "Nhưng cha không bỏ cuộc. Sau một thời gian dài, cha đã tìm được một công việc hoàn hảo. Nhưng điều đó sẽ không xảy ra nếu như cha ngừng cố gắng."

Mẹ đặt một tay lên lưng Raina an ủi. Mẹ hỏi: "Con có biết mẹ đã gửi bao nhiêu câu chuyện đến các tạp chí khác nhau không? Và con có biết bao nhiêu câu chuyện bị từ chối không? Nhưng nếu mẹ muốn thấy tác phẩm của mình được xuất bản, mẹ không thể bỏ cuộc. Công việc viết lách rất quan trọng với mẹ, vì vậy mẹ vẫn tiếp tục cố gắng."

Raina luôn nghĩ rằng bố mẹ cô bé giỏi trong mọi việc mà họ làm. Cô bé chưa bao giờ biết rằng họ cũng bị từ chối rất nhiều.

Cô bé vẫn còn buồn, nhưng dường như thật ngớ ngẩn khi quyết định *không bao giờ* thử một điều gì đó mới mẻ nữa. Cha Thiên Thượng không muốn cô bé làm như vậy. Raina quyết định sẽ không bỏ cuộc. Cô bé có thể thử nhiều điều hơn, thậm chí là những điều mà cô bé không làm tốt ngay từ đầu.

"Con nghĩ con sẽ tiếp tục tham gia cuộc thi vào năm sau," Raina nói. Việc thất bại trong cuộc thi không phải là dấu chấm hết cho giấc mơ của cô bé.

Raina đi đến bàn học của mình và cầm cây bút chì lên. Việc viết văn thật thú vị. *Cạch, cạch cạch.* Vậy Raina có thể viết điều mới gì tiếp theo? ●

"Chúa yêu thích nỗ lực, bởi vì nỗ lực đưa đến phần thưởng mà không thể có được nếu thiếu nỗ lực."

Chủ Tịch Russell M. Nelson, được trích dẫn trong Joy D. Jones, "Một Sự Kêu Gọi Đặc Biệt Cao Quý," *Liahona*, tháng Năm năm 2020, trang 16.